

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ
VI Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців
„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ”

Частина 1. Психолого-педагогічний напрям

14-15 травня 2013 року
м. Рівне

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали VI Міжнародної науково–
практичної конференції студентів та молодих
науковців. Частина 1. Психолого-педагогічний
напрям. - Рівне: РВВ РДГУ.- 2013.- 219 с.**

Програмний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор,
ректор РДГУ– голова оргкомітету;

Поніманська Тамара Іллівна – кандидат педагогічних наук, професор,
проректор з наукової роботи РДГУ – заступник голови оргкомітету;

Батишкіна Юлія Валеріївна – кандидат технічних наук, доцент– заступник
голови оргкомітету;

Гон Максим Мойсейович – доктор політичних наук, професор;

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор;

Пальчевський Степан Сергійович – доктор педагогічних наук, професор;

Петрівський Ярослав Борисович – доктор технічних наук, професор;

Сяський Андрій Олексійович – доктор технічних наук, професор;

Бучко Василь Богданович – кандидат психологічних наук, доцент;

Воробйова Ірина Анатоліївна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Галуха Любов Юріївна – кандидат історичних наук, доцент;

Дичківська Ілона Миколаївна – кандидат педагогічних наук, професор;

Мельник Віра Йосипівна– кандидат географічних наук, доцент;

Сілкова Галина Василівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Суржук Тетяна Борисівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Сяський Володимир Андрійович – кандидат технічних наук, доцент;

Чернігівець Тетяна Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Черній Алла Леонідівна – кандидат політичних наук, доцент;

Хижнякова Надія Олександрівна – кандидат економічних наук, доцент.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного
гуманітарного університету (протокол №9 від 26.04.2013 р.)

- знання та володіння основними дослідницькими методами (аналіз літератури, пошук джерел інформації, збір та обробка даних, наукове пояснення отриманих результатів, бачення та побудова нових проблем, гіпотез, методів їх вирішення);

- володіння комп'ютерною грамотністю для введення та редагування інформації (текстової та графічної), вміння працювати з аудіовізуальною та мультимедійною технікою (за необхідності);

- уміння інтегрувати раніше отримані знання з різних навчальних дисциплін для вирішення пізнавальних завдань.

Формування проектної діяльності та проектних компетенцій в межах класно-урочної системи можливе у випадку переведення освітніх цілей навчально-виховного процесу на цілі двох основ: технологічного та світоглядного. Оскільки проектування – це послідовне виконання чітко фіксованих етапів, на кожному з яких реалізується певне уміння, то по елементне формування проектного вміння з наступним об'єднанням їх в єдине ціле сприяє формуванню проектної культури учня та педагога.

Метод проектів може застосовуватись при вивченні будь-якої шкільної дисципліни та особливо ефективний на уроках, метою яких є встановлення міжпредметних зв'язків. Хороший результат дає робота над проектом у парі: вчитель інформатики – вчитель-предметник. Учні виконують проект з будь-якого предмету, використовуючи комп'ютерні технології. Тематика у різних ситуаціях може бути різною. В одному випадку тему проекту пропонує вчитель-предметник з розрахунком навчальної ситуації на своєму уроці, в іншому – пропонується самими учнями, які орієнтуються на власні інтереси.

Отже, метод проектів має великі педагогічно-психологічні можливості. Під час виконання проектів вирішуються освітні, розвивальні й виховні завдання:

- створення образу цілісних знань; підвищення мотивації в отриманні додаткових знань;
- вивчення методів наукового пізнання, здатність до рефлексії та інтерпретації результатів;
- розвиток дослідницьких і творчих якостей особистості;
- формування комунікативних компетентностей, базового алгоритму соціальної взаємодії, поведінки.

ХУДОЖНЬО-ТВОРЧА САМОРЕАЛІЗАЦІЯ ПІДЛІТКІВ: ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ АСПЕКТ

Рудич К.В., магістрант

Прокопович Т.Ю., кандидат мистецтвознавства, доцент

Рівненський державний гуманітарний університет

Національна доктрина розвитку освіти в Україні визначає однією із стратегічних цілей створення сприятливих умов для формування освіченої творчої особистості, реалізації та самореалізації її природних здібностей і можливостей у процесі життєдіяльності. Увагу дослідників привертає проблема художньо-творчої самореалізації школярів, яка розглядається як здатність учнів використовувати художньо-естетичний досвід у самостійній діяльності згідно з універсальними загальнолюдськими естетичними цінностями та власними духовно-світоглядними позиціями.

Ідеї самореалізації особистості як прояву самовдосконалення мають глибоке коріння і розвивалися у філософських працях минулих епох. Самореалізацію особистості як цілісний процес становлення людини на своєму життєвому шляху досліджували такі вчені, як Л.Виготський та С.Рубінштейн, а плідно продовжили це вивчення І.Бех, Л.Божович, В.Давидов, Д.Ельконін. Педагогічні аспекти самореалізації як активної пізнавальної та творчої діяльності у нових умовах освітнього процесу розробляють В. Андреев, І. Зязюн, І. Іванов, В.Лозова, С.Сисоєва та ін.

Термін «самореалізація» (selfrealization) вперше наведено в словнику з філософії й психології, виданому 1902 р. в Лондоні. Питання самореалізації особистості традиційно пов'язуються з психологією, у якій даний термін є центральним. Самореалізація передбачає найоптимальнішу для конкретної людини взаємодію сутнісних сил, розгортання яких є мірилом людино-творчого потенціалу конкретно-історичних типів соціуму і культури. Самореалізація невідділена від усвідомлення людиною самої себе, хоча і не вичерпується останнім [2].

У педагогіці самореалізація визначається як одна з цілей педагогічного процесу, і полягає в допомозі особистості реалізувати свої позитивні можливості, розкрити здібності і задатки. Самореалізація є результатом виховання особистості [3]. На думку дослідників, самореалізація активізується щодо рис, властивостей та якостей людини, які раціонально і морально прийнятні та які підтримує суспільство. Водночас особистість є такою, якою вона зробить себе сама, наскільки вона сама себе відчуває. Самореалізація є атрибутом самого існування особистості. Отже, соціальна система, історичні обставини, природно-екологічні умови, соціальне оточення і навіть випадок зумовлюють вияв активності особистості. Проте особистість може реалізувати своє «самозвеличення», оскільки здатна усвідомлювати свою цінність, піднятися над обставинами, мати плани і цілі діяльності, враховувати реальну ситуацію і віддалені наслідки. Критерій самореалізації, який входить в оцінну систему психічної діяльності кожної людини, відображає задоволеність суспільства особистістю і задоволення особистості соціальними умовами. Отже, ефективність самореалізації залежатиме не тільки від реальних зовнішніх умов, а й від того, як людина розуміє і оцінює їх щодо себе.

М.Варій вказує, що самореалізація відіграє найважливішу роль впродовж усього життєвого шляху особистості, фактично визначаючи його. Передумови до самореалізації закладені в природі людини та існують як задатки, які в процесі розвитку людини, формування її особистих властивостей стають основою здатності до самореалізації. Умовою успішної самореалізації є динамічна функціональна єдність, де образ світу і образ «Я» ніби врівноважені через адекватне розуміння свого місця у світі і використання адекватних соціальних умінь [2].

"В основі прагнення людини до самореалізації, - зазначає Д. О. Леонтьєв, - лежить не завжди усвідомлюване прагнення до безсмертя, яке може усвідомлюватися в різних формах як прагнення підвищити знання, покращити умови життя людей, передати іншим знання та досвід, відкрити людям сенс тощо". Таким чином, ми маємо справу із сутнісним, вихідним компонентом життя особистості, причому таким, що не може існувати в межах буття людини

[4]. Згідно довідникової літератури по психології одним із ключових моментів самореалізації є «самоактуалізація». Самоактуалізація - це прагнення людини до найповнішого виявлення і розвитку своїх можливостей. У зарубіжній психології (гуманістична психологія) самоактуалізацію розглядають як основний мотиваційний фактор у розвитку людської особистості [12].

А.Маслоу «самоактуалізацію» називає «бажання людини стати ким тільки можна». Водночас самоактуалізація - це потреба у самовдосконаленні, в реалізації свого особистісного потенціалу [5]. К.Р.Роджерс розглядав самоактуалізацію як силу, що змушує людину розвиватись на різних рівнях (від моторних навичок до вищих рівнів творчості). Для оптимальної самоактуалізації потрібні сприятливі соціально-історичні умови, які б забезпечили реальну свободу в розвитку людської особистості [9]. Концепція Г. С. Батищева близька до психології А. Маслоу (навіть лексично), та, з іншого боку, наскільки вона – глибша. Людина самореалізується там, де вона втілюється, у тому, що вона створює. Виявляється, що твір завжди має "адресу", і сам твір продовжується і завершується в інших діяльностях і інших суб'єктах [1].

Самореалізація дійсно є сутнісно і тотально людською якістю, але вона існує не у формі підвищення уваги до себе, болісної рефлексії і самовдосконалення, а у формі прагнення щось створити, залишити слід у чомусь, або в комусь. Це розуміння повністю відповідає міркуванням С.Рубінштейна про те, що саморозвиток і самовиховання особистості полягають не в якійсь ізольованій медитативній "роботі над собою", а в активній реальній зовнішній діяльності [11]. Потреба в самореалізації належить до розряду вищих потреб; вона є якісною характеристикою особистості; дана потреба актуалізує потенційні можливості особистості; вона сприяє розвитку особистості; потреба в самореалізації підтримує внутрішній стан напруження індивіда, вона має суперечливу природу; потреба в самореалізації існує у варіанті "для інших", тобто має соціальний характер; потреба в самореалізації - це цінність; вона має постійний, безперервний характер, потреба в самореалізації володіє здатністю цілеспрямованого формування в процесі оволодіння тією чи іншою діяльністю.

Фундаментальні потреби створюють активність поведінки. Активність, здійснюючись особистістю в дієвому плані життя, набуває форми самореалізації. Вона визначає діяльність, є рушійною силою, джерелом пробудження в людині її "потенціалів", які викликаються потребою в діяльності, являє собою вищий її рівень, але її характер визначається й опосередковується вищими життєвими потребами. Потреба в самореалізації є джерелом активності особистості, активність же визначає ті види діяльності, в яких дана потреба задовольнятиметься.

Таким чином, самореалізацію особистості можна розглядати як свідомий процес найбільш повного розкриття і зростання потенційних та спонукально-мотиваційних сутнісних сил людини, як процес самоствердження власного «Я», який передбачає самоактуалізацію, самопізнання, самоосвіту і самовиховання.

Вивчення психолого-педагогічної літератури дає підстави стверджувати, що творча діяльність як процес перетворення дійсності є одним із найбільш прогресивніших проявів самореалізації особистості. «Саме у творчості знаходиться джерело самореалізації особистості, яка здатна аналізувати існуючі проблеми, встановлювати системні зв'язки, виявляти протиріччя, знаходити їх оптимальні рішення, прогнозувати наслідки реалізації таких рішень», - вказував С.Рубінштейн [11].

За М.Амосовим, творчість є виключно людською рисою[10]. Саме у творчості здійснюється формування особистості. Завдяки їй створюються умови для вияву неповторної індивідуальності. Творча особистість характеризується наявністю у неї «...здібностей, мотивів, знань і умінь, завдяки яким створюється продукт, що відрізняється новизною та оригінальністю» [6].

Психологія визначає феномен творчості як здатність особистості щодо нестандартного вирішення проблеми з активізуючою роллю всіх пізнавальних процесів [8]. За В.Цапком, творчість - це атрибут людської діяльності, її необхідна, суттєва, невід'ємна якість, що визначила виникнення людини і людського суспільства. Вона є підставою подальшого матеріального та духовного прогресу[13]. Необхідно визначити творчість як суспільно-корисну, прогресивно-спрямовану перетворюючу діяльність, у процесі якої створюються не тільки матеріальні і духовні цінності, а й здійснюється саморозвиток і самореалізація самого суб'єкта творчості.

На думку дослідників, передумовою продуктивної творчої діяльності особистості є: світоглядні якості (переконаність особистості у соціальному значенні творчої діяльності для суспільного прогресу); естетичні якості (здатність керуватися у творчій діяльності принципами гармонії, краси, симетрії, цілісності); моральні якості (правдивість, принциповість, вірність взятим на себе обов'язкам, суб'єктивна переконливість у правильності своєї справи, щирість перед самим собою й іншими людьми).

Керуючись науковими розробками з питань творчості виявлено, що мистецтво створює базу для духовно-творчого розвитку особистості, інтенсифікує творче мислення і творчу інтуїцію, уяву і фантазію не внаслідок збільшення інформації раціонального характеру або професійних навичок, а в результаті підвищення загального емоційного тону, вироблення специфічного духовного стану. Мистецтво навчає людину творчому сприйняттю дійсності, допомагає адаптуватися до конкретного соціокультурного середовища. Мистецтво вбирає в себе цінності, норми, естетичні ідеали і уявлення про світ, які існують в даному суспільстві і культурі.

Музикознавець Ципін Г.М. у своїй праці висвітлив проблеми, пов'язані з художньо-творчою діяльністю особистості. Він зауважує: «нерідко буває, особливо з талановитими людьми, що все більше починає заявляти про себе мотив, який визначається психологами за допомогою таких понять як «самоактуалізація», «самореалізація» і т.п. Власне, перші його прояви можна спостерігати вже у підлітковому віці». Прагнення людини вичерпне, до дна реалізувати все, що закладено в ній; виявити сповна свої потенційні можливості, «актуалізувати» себе, як зазначають вчені, - такий зміст цього мотиву. Більше того, є підстави стверджувати, що чим обдарованіша людина - тим гучніше звучить у ній мотив «самореалізації» [14].

Отже, аналіз психолого-педагогічної літератури дав можливість з'ясувати сутність поняття «художньо-творча самореалізація», яке розуміється як складний, особистісний процес, який забезпечує активний діючий стан індивіда, його адаптованість у конкретних умовах мистецької діяльності.

Список використаних джерел

1. Батищев Г.С. Самопознание человека как культурно-созидательного существа. Культура и человек / Г.Батищев. - М, 1984.
2. Варій М.Й. Психологія особистості: Навч. пос. / М.Варій. - К.: Центр учбової літератури, 2008. - 592с
3. Гончаренко С. Український педагогічний енциклопедичний словник / С.Гончаренко. - Рівне: Волинські обереги, 2011. - 552с.
4. Максименко С.Д., Соловієнко В.О. Загальна психологія: Навч. посібник / С.Максименко, В.Соловієнко. - К.: МАУП, 2000. - 256с.
5. Маслоу А. Мотивация и личность / А.Маслоу. - СПб-6, 2003. - 352с.
6. Психологія. Словарь // Под общ. ред. А.В.Петровського, М.Г.Ярошевського. - М.: Политиздат, 1990. - 494с
7. Покаржевська І.О. Філософський енциклопедичний словник. І. Покаржевська. - К.: Абрис, 2002. - 746с.
8. Рибалка В.В. Психологія розвитку творчої особистості. Навч. посібник / В.Рибалка. - К.: ІЗМН, 1996. - 236с
9. Роджерс К.Р. Взгляд на психотерапію / К.Роджерс. - М.: «Прогрес», 1994. - 480с.
10. Роменець В.А. Психологія творчості. Навч. посібник для студентів вищих навч. закладів / В.Роменець. - К.: Либідь, 2001. - 288с
11. Рубинштейн С. Л. Основы общей психологии: Учебное пособие / С.Рубинштейн. - СПб.; Изд-во Питер, 2009. — 712 с.
12. Степанов О.М. Психологічна енциклопедія / О.Степанов. - К.: Академвидав, 2006. - 424с.
13. Цапко В.А. Творчество / В.Цапко. - Кишинев.: Итинда, 1989.
14. Цыпин Г. Музыкант и его работа: Проблемы психологии творчества / Г.Цыпин. - М.: Сов. композитор, 1988. - 384с.

ФОРМИРОВАНИЕ КОМПЕТЕНТНОСТИ СТУДЕНТОВ В ОБЛАСТИ ПРЕОДОЛЕНИЯ СОПРОТИВЛЕНИЯ ВОСПИТАНИЮ МЛАДШИХ ШКОЛЬНИКОВ

Русов В.М., преподаватель, аспирант

Шова Т.В., ассистент, аспирант

Зорило Л.И., кандидат педагогических наук, доцент

Бэлцкий государственный университет им. А. Руссо, Молдова

Одной из актуальных проблем современной начальной школы Молдовы является усиление сопротивления воспитанию детей, которое происходит по многим причинам, в том числе и социально-экономического характера.

В современных исследованиях указывается, что такая ситуация в сфере воспитания требует создания новой, более эффективной системы взаимодействия в педагогическом пространстве, построения новых отношений между педагогами и детьми, их родителями, социумом, с учетом глубокого осмысления сущности изменений, происходящих в обществе, согласования позиций, выработки концепции, принимаемой всеми субъектами образовательного процесса [4].

Л.И. Маленкова в своих работах проводит мысль о том, что воспитательный ресурс педагогов в области преодоления сопротивления воспитанию детей не используется в полном объеме, что связано с недостаточным вниманием ВУЗов к этому направлению профессиональной подготовки студентов [2; 3; 5].

В рамках научного проекта «Изучение феномена сопротивления воспитанию учащихся в сельской начальной школе», который реализуется в Бэлцком государственном университете им. А. Руссо, был разработан и внедрен в учебный процесс факультета науки, образования и искусства специальный курс «Сопротивление воспитанию». Он разработан на основе концепции формирования профессиональной подготовки дидактических кадров к работе по преодолению сопротивления воспитанию в рамках данного научного проекта.

Курс «Сопротивление воспитанию» направлен на формирование у студентов компетентности, которая поможет им выявлять причины сопротивления воспитанию, использовать продуктивные идеи его преодоления, сформирует коммуникативную компетентность, так как противодействие воспитанию в большей степени происходит по причине нарушения педагогом и родителями норм педагогической этики общения, их неумением предъявлять детям требования и запреты.

Мы предположили, что эффективности реализации задач формирования компетентности студентов в преодолении сопротивления воспитанию младших школьников будут способствовать педагогические условия:

- обеспечение мотивационно-ценностного отношения студентов к проблеме преодоления сопротивления воспитанию, выработка у них гуманистического сознания;
- моделирование в аудитории коммуникативно-диалоговых ситуаций, способствующих формированию и проявлению профессиональной компетентности в преодолении сопротивления воспитанию младших школьников;
- учет индивидуальных особенностей студентов, рефлексивный характер оценки сформированности компетенций.

Важным направлением в работе по формированию у студентов коммуникативной компетентности мы считаем формирование у них гуманистического сознания, которое предполагает отказ от дегуманизированной воспитательной политики, которая рассматривает личность ребенка только как объект педагогического воздействия и предполагает использование одних и тех же методов в работе со всеми учащимися, без учета их психолого-педагогических особенностей.

В процессе изучения курса акцентируется внимание на особенностях позиций общения педагога и ребенка в различных ситуациях сопротивления воспитанию. На конкретных примерах, в учебно - игровых ситуациях, студенты учатся использовать позиции родителя, взрослого и ребенка в зависимости от конкретной ситуации сопротивления воспитанию. На этой основе у них формируется понимание того, что учитель должен уметь гибко менять свои позиции в общении с ребенком в зависимости от ситуации, что приведет к расширению его

ЗМІСТ

Молодий педагог

Абдукадырова Э.К., Зарединова Э.Р. ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ УСЛОВИЯ ФОРМИРОВАНИЯ САМОСТОЯТЕЛЬНОСТИ У ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА	3
Августинюк О.П., Янцур М.С. ФОРМУВАННЯ ВМІННЯ ПОБУДОВИ ІНДИВІДУАЛЬНОЇ ОСВІТНЬОЇ ТРАСЕКТОРІЇ В УЧНІВ 8-9-х КЛАСІВ У ПРОЦЕСІ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	5
Алимова Л.У. ОБЩЕЧЕЛОВЕЧЕСКИЕ И НАЦИОНАЛЬНЫЕ ЦЕННОСТИ КУЛЬТУРЫ И ОБРАЗОВАНИЯ КАК ИНТЕГРИРУЮЩАЯ ОСНОВА ПРЕПОДАВАНИЯ ОБЩЕСТВЕННЫХ ДИСЦИПЛИН В ВУЗЕ	7
(на примере истории педагогики)	7
Бакшиш Э.Н., Зарединова Э.Р. РОЛЬ МУЛЬТФИЛЬМОВ ВО ВНЕКЛАССНОЙ РАБОТЕ С МЛАДШИМИ ШКОЛЬНИКАМИ.....	8
Банацький О.І., Галатюк Ю. М. ДЕЯКІ МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ВИВЧЕННЯ ЗАКОНІВ ПОСТІЙНОГО СТРУМУ В ШКІЛЬНОМУ КУРСІ ФІЗИКИ	10
Баньковська М.М., Гудовсек О. А. ПРОЕКТНА ДІЯЛЬНІСТЬ У СИСТЕМІ ОСВІТИ.....	12
Басюк М.В., Пасічник Я.А. ДИДАКТИЧНІ ОСНОВИ ВИВЧЕННЯ ТЕМИ «СКАЛЯРНІ ВЕЛИЧИНИ І ЇХ ВИМІРЮВАННЯ»	15
Белова Г.И, Удина Е.Н. КРИТЕРИАЛЬНАЯ ХАРАКТЕРИСТИКА ОТВЕТСТВЕННОСТИ У СТАРШИХ ДОШКОЛЬНИКОВ	17
Блащук О.Ю., Захарчук З.О. ПИТАННЯ ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК ЧИТАННЯ В ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІЙ ЛІТЕРАТУРІ.....	18
Бобрицька В. І., Процька С. М. АКТУАЛЬНІСТЬ ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-ОСВІТНЬОГО ПОРТАЛУ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ГУМАНІТАРНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ ...	20
Бойко В.Д., Радковська Л.М. ДО ПИТАННЯ РОЗВИТКУ МУЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ПІДЛІТКІВ ЗАСОБАМИ ДУХОВНОЇ МУЗИКИ	21
Брик М. В., Галатюк Ю. М. КІБЕРНЕТИЧНИЙ АСПЕКТ В ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ З ФІЗИКИ	23
Булавская А.А., Никонова Л.Е. КОМПЕТЕНТНОСТНЫЙ ПОДХОД К ПРОБЛЕМЕ СОЦИАЛЬНОЙ БЕЗОПАСНОСТИ ДОШКОЛЬНИКОВ	25
Бурмай Ю.Ю., Прокопович Т.Ю. ХУДОЖНЬО-ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ УРОКУ МУЗИКИ В ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ	26
Ваколюк А.М., Вербець В.В. СПЕЦИФІКА РОБОТИ КЛАСНОГО КЕРІВНИКА У ШКІЛЬНИЦТВІ.....	27
Вальчук І.А., Гудовсек О.А. Моральне виховання молодших школярів у сучасній педагогіці США	29
Василіук В.О., Кирильчук Ю.В., Кошицький В.В. ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО – КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ В УЧНІВ 10 КЛАСІВ ЗНАТЬ З ВИРОЩУВАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ КУЛЬТУР	31
Васільєва Н. В., Суржук Т. Б. ЗАСОБИ ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ.....	33
Ведмінська О.В., Радковська Л.М. МУЛЬТИМЕДІА, ЯК НОВІТНІЙ ЗАСІБ ВИРІШЕННЯ ЗАВДАНЬ МУЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	35
Власюк О.П. ДОТРИМАННЯ ПРИНЦИПУ СИСТЕМНОСТІ В ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОГО МИСТЕЦТВА	37
Вовк О.Р., Гумінська О.О. МЕТОДИ ТА ПРИЙОМИ РОЗВИТКУ ВОКАЛЬНО-ВИКОНАВСЬКИХ ВМІНЬ СТУДЕНТІВ У ВНЗ	39
Войтович Н.В., Суржук Т.Б. ДИФЕРЕНЦІЙОВАНЕ НАВЧАННЯ НА УРОКАХ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ.....	40
Гаврилович Г.М., Строганова Г.М. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ІГРОВОЇ ТЕХНОЛОГІЇ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ОСНОВНІЙ ШКОЛІ	42
Галатюк Т. Ю., Галатюк М. Ю. УПРАВЛІННЯ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ СТАРШОКЛАСНИКІВ У КОНТЕКСТІ РОЗВИТКУ МЕТОДОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ПРИРОДНИЧИХ ПРЕДМЕТІВ.....	43
Гамза А.В. МЕТОДИКА ЗВУКОГРАФІЧНОЇ РОБОТИ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ В ПЕРІОД НАВЧАННЯ ГРАМОТИ	45
Гарбар Л.М., Маліновська Н. В. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ВИКОРИСТАННЯ КОЛЬОРОТЕРАПІЇ В ОЗДОРОВЛЕННІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	47
Гичун І.П., Кирильчук Ю.В. УМОВИ ФОРМУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В УЧНІВ 8 КЛАСІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ	48
Гілянчук К.О., Сингаївський Д.В. ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА СТУДЕНТІВ ВНЗ І-ГО РІВНЯ АКРЕДИТАЦІЇ ЗА НАПРЯМОМ «ТЕХНОЛОГІЧНА ОСВІТА»	51
Глінчук Ю.О. ВПЛИВ МУЛЬТФИЛЬМІВ НА БЕЗПЕКУ ПОВЕДІНКИ ДІТЕЙ.....	52
Гнедко Н.М. ДИДАКТИЧНІ ОСНОВИ ВИКОРИСТАННЯ ЗАСОБІВ ВІРТУАЛЬНОЇ НАОЧНОСТІ	53
Говоров Н.П., Козловская Н.П. ДИФФЕРЕНЦИРОВАННЫЙ ПОДХОД В ОБУЧЕНИИ ОСНОВНОЕ СРЕДСТВО ОБУЧЕНИЯ ДЕТЕЙ ИНДИГО	55
Гольонко І.В., Яковишина Т.В. СКОВОРОДА ПРО ВИХОВАННЯ І РОЗВИТОК РОЗУМУ	57

Григорчук О.І., Гумінська О.О. МЕТОДИ ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОЇ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИКИ.....	58
Григорьева О.И., Дубинина Д.Н. ВЛИЯНИЕ РЕЧЕВОЙ СРЕДЫ НА ФОРМИРОВАНИЕ ЗВУКОПРОИЗНОШЕНИЯ ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА В УСЛОВИЯХ БЛИЗКОРОДСТВЕННОГО ДВУЯЗЫЧИЯ.....	60
Грицюк Л.В., Пасічник Я.А. ВІДОБРАЖЕННЯ ВЛАСТИВОСТЕЙ РЕАЛЬНОГО СВІТУ ЧЕРЕЗ ПОНЯТТЯ ВЕЛИЧИНИ.....	61
Губеня Г.М., Шевців З.М. ВИДАТНІ ПЕДАГОГИ ПРО ЗНАЧЕННЯ ГРИ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ.....	63
Гудовсек О.А. МІСЦЕ І РОЛЬ МЕТОДУ ПРОЕКТІВ В ПЕДАГОГІЧНІЙ НАУЦІ.....	64
Данилюк О. С., Поніманська Т. І. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ГУМАННИХ ВЗАЄМИН ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	66
Демчик К.І. ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ЖИВОПИСУ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	67
Дичко І.Т., Прокопович Т.Ю. РЕГЕНТСЬКА ОСВІТА: МИНУЛЕ І СЬОГОДЕННЯ.....	69
Добридень Ю.С., Янцур Л.А. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ РОБОТИ З ОБДАРОВАНИМИ ДІТЬМИ В УМОВАХ СУЧАСНОГО ДОШКІЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ.....	70
Докторук Н.В. ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ВИХОВАТЕЛІВ ДОШКІЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ.....	72
Доманюк О. М., Поніманська Т. І. СКЛАДОВІ КОМПЕТЕНЦІ СОЦІАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ДОШКІЛЬНИКА.....	73
Дубенчук Ю.О., Дичківська І. М. ПРОЕКТНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ІННОВАЦІЙНА ПЕДАГОГІЧНА ТЕХНОЛОГІЯ ФОРМУВАННЯ ПРЕДМЕТНО-ПРАКТИЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	74
Євреш О.М., Крижановська Т.І. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ЗМІСТ ПРОЦЕСУ ХУДОЖНЬОГО РОЗВИТКУ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА.....	76
Жакун О. Л., Галагук Ю. М. РЕАЛІЗАЦІЯ ПРИНЦИПУ ПРОБЛЕМНОСТІ У НАВЧАННІ ФІЗИКИ НА ОСНОВІ ПОЗАУРОЧНИХ ДОСЛІДВІ ТА СПОСТЕРЕЖЕНЬ УЧНІВ.....	78
Залізняк Г. М., Коваль Г. П. СПОСОБИ ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ НА УРОКАХ МОВИ В МАЛОКОМПЛЕКТНІЙ ШКОЛІ.....	80
Зінчук Ю.О. ВИКОРИСТАННЯ ТЕСТОВИХ СТРАТЕГІЙ ПІД ЧАС ТЕСТОВОГО КОНТРОЛЮ ІНШОМОВНОГО ЧИТАННЯ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ.....	82
Зіядінова Р.І., Заредінова Е.Р. ПЕДАГОГІЧНА ОСВІТА ЯК ЗАСІБ ЗБЕРЕЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ.....	84
Іваненюк О. В., Янцур Л. А. ВИХОВАННЯ ІНТЕРЕСУ ДО НАРОДНОЇ ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОЇ ПЛАСТИКИ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В УМОВАХ ДОШКІЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ.....	85
Ірклієнко К. М., Строганова Г. М. ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕКТРОННОГО ПІДРУЧНИКА НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ РОЗДІЛІВ «ЛЕКСИКОЛОГІЯ. ФРАЗЕОЛОГІЯ».....	87
Кабуш І.Ю., Джава Н.А. ПРОБЛЕМА РОЗВИТКУ КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІНШОМОВНОГО ПИСЕМНОГО МОВЛЕННЯ.....	88
Кирильчук О.А., Косарева О.І. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ СПІЛКУВАННЯ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ З БАТЬКАМИ.....	89
Кир'янова М.Я., Колупаєва Т.Є. РОЛЬ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У СТАНОВЛЕННІ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА.....	91
Ключук А.І., Янцур М.С., Трофімчук В.М. ФОРМУВАННЯ ВМІНЬ ЗБОРУ ТА АНАЛІЗУ ІНФОРМАЦІЇ ПРО ПРОФЕСІЇ В УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ В ПРОЦЕСІ ТРУДОВОЇ ПІДГОТОВКИ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	93
Кобець О.М., Карпенчук С.Г. ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ КОМУНІКАТИВНОЇ СФЕРИ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ З УРАХУВАННЯМ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	95
Ковтунович В.В., Павелків О.М. МЕТОДИКА ВИВЧЕННЯ ТЕМИ «МНОГОГРАННИКИ» У КЛАСАХ АКАДЕМІЧНОГО РІВНЯ.....	97
Котяй Т.О., Павелків О. М. РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ З МАТЕМАТИКИ 5 – 6 КЛАСІВ, ЯК ОДИН ІЗ ЗАСОБІВ МІЖ ПРЕДМЕТНИХ ЗВ'ЯЗКІВ.....	99
Кравчик І. В., Козлюк О. А. СОЦІАЛІЗАЦІЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ ІГРАШКИ.....	101
Красовський В. В., Галагук Ю.М. МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ВИВЧЕННЯ СВІТЛОВИХ КВАНТІВ У КЛАСАХ З ПОГЛИБЛЕНИМ ВИВЧЕННЯМ ФІЗИКИ.....	103
Кудюкин И.И., Воловик А.К. ДЕСКРИПТИВНЫЙ АНАЛИЗ СОВРЕМЕННЫХ ОРГАНИЗАЦИОННЫХ ФОРМ ОБУЧЕНИЯ В ВУЗЕ.....	105
Кузьмінець М.П., Коваль Г. П. ЕФЕКТИВНІ ФОРМИ РОБОТИ НАД ЗМІСТОМ ТЕКСТУ, УСВІДОМЛЕННЯ ТА ЗАСВОЄННЯ ІДЕЙНО-ТЕМАТИЧНОЇ СПРЯМОВАНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ.....	106
Лавринович В.В., Стреха Е.А. ПРОБЛЕМА ФОРМИРОВАНИЯ ПРЕДСТАВЛЕНИЙ О БЕЗОПАСНОСТИ ЖИЗНЕДЕЯТЕЛЬНОСТИ У ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА.....	108
Лепуга Г. В., Пасічник Я. А. ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДУ МОДЕЛЮВАННЯ В ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ УЯВЛЕНЬ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ПРО ПРОПОРЦІЙНІ ВЕЛИЧИНИ І ПІД ЧАС РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ТЕКСТОВИХ ЗАДАЧ.....	109
Лякішева А.В. СУТНІСТНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ПОНЯТТЯ «СТУДЕНТСТВО».....	111
Мазурок Д. О., Кирильчук Ю. В. РОЗВИТОК ТЕХНІЧНОГО МИСЛЕННЯ В УЧНІВ 10-11Х КЛАСІВ НА ОСНОВІ ПРОБЛЕМНОГО НАВЧАННЯ ПРИ ВИВЧЕННІ ПРОФІЛЮ «МЕТАЛООБРОБКА».....	113
Макарова А. М., Дичківська І.М. ФОРМУВАННЯ СТАТЕВОЇ ІДЕНТИФІКАЦІЇ ДІТЕЙ СТАРШОГО	

ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ТА ЇЇ ДІАГНОСТИКА	115
Малинівська Л.І. ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕКТРОННИХ ЗАСОБІВ НАВЧАННЯ З ДИСЦИПЛІНИ “ЦИВІЛЬНИЙ ЗАХИСТ”	117
Мар’євич Н.К., Тарасенко Г.С. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ВИКОРИСТАННЯ МУЗИЧНИХ ІГОР У ВИХОВНІЙ РОБОТІ З МОЛОДШИМИ ШКОЛЯРАМИ	120
Михальчук І.І., Боровець О.В. ПОРТФОЛІО ЯК ЗАСІБ ОЦІНКИ РІВНЯ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ	122
Мороз О.М., Джава Н.А. ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО – КОМУНІКАТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАННІ УЧНІВ ІНШОМОВНИХ ЛЕКСИЧНИХ ОДИНИЦЬ	123
Мороз С.В. САМООСВІТНЯ ДІЯЛЬНІСТЬ СТУДЕНТІВ	125
Муединова А.С., Зарединова Э.Р. ИСПОЛЬЗОВАНИЕ НАРОДНЫХ СКАЗОК В ФОРМИРОВАНИИ МОРАЛЬНО-ЭТИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ МЛАДШИХ ШКОЛЬНИКОВ	126
Набухотна М. В., Павелків О. М. МЕТОДИКА РОЗВ’ЯЗУВАННЯ ІРРАЦІОНАЛЬНИХ РІВНЯНЬ І НЕРІВНОСТЕЙ У КЛАСАХ АКАДЕМІЧНОГО РІВНЯ	129
Наймівич Т.М., Стреха Е.А. ЭКОЛОГИЧЕСКИЙ ПОДХОД К ОРГАНИЗАЦИИ ТРУДА В ПРИРОДЕ ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА	130
Науменко І.Ю., Косарева О.І. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ФОРМУВАННЯ ЕМОЦІЙНОЇ ЧУТЛИВОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	131
Нехай О. М., Горопаха Н. М. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ФОРМУВАННЯ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО РЕЗУЛЬТАТІВ ЛЮДСЬКОЇ ПРАЦІ	133
Нікітіна Л.В., Крижановська Т.І. ПІСЕННИЙ ФОЛЬКЛОР ХМЕЛЬНИЧЧИНИ ЯК ЗАСІБ ВОКАЛЬНО-ХОРОВОГО РОЗВИТКУ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	135
Новак Ю.Ю., Джава Н.А. ВИКОРИСТАННЯ НОВІТНІХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ УЧНІВ НА СЕРЕДНЬОМУ ЕТАПІ НАВЧАННЯ	137
Ногачевський Р.В., Сингаївський Д.В., Трофімчук В. М. ГРАФІЧНА ПІДГОТОВКА СТУДЕНТІВ ВНЗ, І РІВНЯ АКРЕДИТАЦІЇ ЗАСОБАМИ НАОЧНОСТІ	139
Ободяньський О.В., Войтко А.І. МЕТОДИКА РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ УЧНІВ 9-ГО КЛАСУ В ПРОЦЕСІ ВИГОТОВЛЕННЯ МОДЕЛЕЙ	141
Окіс Ю. В., Шевців З. М. ОСОБЛИВОСТІ АДАПТАЦІЇ ПЕРШОКУРСНИКІВ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ	143
Окрень В.М., Фещук Ю.В., Юсенко А.С. ФОРМУВАННЯ ЗНАНЬ І ВМІНЬ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ З ВИЗНАЧЕННЯ ВЛАСТИВОСТЕЙ КОНСТРУКЦІЙНИХ МАТЕРІАЛІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ПРОФІЛЮ “МЕТАЛООБРОБКА” З ВИКОРИСТАННЯМ ПРАКТИЧНИХ МЕТОДІВ	145
Омелянчук В.Л., Фещук Ю.В. ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ПРОФІЛЮ «МЕТАЛООБРОБКА»	147
Остапчук Н.О. ЗАСТОСУВАННЯ ОСОБИСТІСНОГО ПІДХОДУ ДО ПОЯСНЕННЯ ВЧИТЕЛЕМ НОВОГО МАТЕРІАЛУ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ПРЕЗЕНТАЦІЙ	149
Павлишин Н. В., Захарчук З.О. ВИХОВАННЯ КУЛЬТУРИ СПРИЙМАННЯ НАВЧАЛЬНОГО ТЕКСТУ. РОБОТА НАД ОПИСАМИ	150
Павлова Н.С. ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ПРИЙОМІВ УЗАГАЛЬНЕННЯ І СИСТЕМАТИЗАЦІЇ ЗНАНЬ ПРИ ВИВЧЕННІ ІНФОРМАТИКИ	152
Павловська В. В. РЕАЛІЗАЦІЯ ГЕНДЕРНОГО ПІДХОДУ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ РЕСПУБЛІКИ ПОЛЬЩА	154
Петренко С.В., Биков В.Ю. РОЛЬ СЕРЕДОВИЩА DELPNI У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ВІЗУАЛЬНОГО ПРОГРАМУВАННЯ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ІНФОРМАТИКИ	155
Пилипчук Т.В., Малиновська Н. В. ВИКОРИСТАННЯ ЛІНГВОДИДАКТИЧНОЇ СПАДЩИНИ СОФІЇ РУСОВОЇ У ФАХОВІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДОШКІЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ	156
Полухович Н.В. УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МАТЕМАТИКИ ТА ОСНОВ ЕКОНОМІКИ	158
Посохова М.Л., Косарева О.І. ВИХОВАННЯ ЕМПАТІЙНИХ ЯКОСТЕЙ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ КАЗКОТЕРАПІЇ	160
Потапчук Т.В. САМОІДЕНТИФІКАЦІЯ СТУДЕНТІВ ВНЗ ЗА ТЕСТОМ «Хто Я»	162
Придюк А. М., Шроль Т.С. РОЗРОБКА ПРЕЗЕНТАЦІЙ ДЛЯ ВІЗУАЛЬНОЇ ПІДТРИМКИ ВИВЧЕННЯ ТЕМИ «АПАРАТНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ»	164
Романюк А.А. МЕТОД ПРОЕКТІВ У СУЧАСНІЙ ШКОЛІ	166
Рудич К.В., Прокопович Т.Ю. ХУДОЖНЬО-ТВОРЧА САМОРЕАЛІЗАЦІЯ ПІДЛІТКІВ: ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ АСПЕКТ	167
Русов В.М., Шова Т.В., Зорило Л.И. ФОРМИРОВАНИЕ КОМПЕТЕНТНОСТИ СТУДЕНТОВ В ОБЛАСТИ ПРЕОДОЛЕНИЯ СОПРОТИВЛЕНИЯ ВОСПИТАНИЮ МЛАДШИХ ШКОЛЬНИКОВ	169
Сас І.О., Фещук Ю.В. РОЛЬ КОМП’ЮТЕРНОГО ТЕСТОВОГО КОНТРОЛЮ В ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЙ І КРЕСЛЕННЯ	170
Свистун Т.Л. РОЛЬ ТРЕНІНГОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ФОРМУВАННІ ОРГАНІЗАТОРСЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ	171
Севастьянов В.В., Руденко В.М. РОЛЬ МІЖНАРОДНИХ ПРОГРАМ В МОДЕРНІЗАЦІЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ	173
Семенов С.А., Гронь Л.В. КОНТРОЛЬ У ПРОЦЕСІ ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	

УЧНІВ СТАРШОЇ ШКОЛИ.....	174
Семенюк М. Ю., Пасічник Я. А. МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ МАТЕМАТИЧНОГО ГУРТКА В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ	176
Суранович Б.М., Колесніков С. А. НАУКОВО-ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ХУДОЖНЬОГО ІНТЕРЕСУ	177
Тимофеева Н.С., Поздеева Т.В. ВОСПИТАНИЕ ЭМОЦИОНАЛЬНОЙ ОТЗЫВЧИВОСТИ У ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА.....	179
Токар Ю.О., Шевців З. М. ФОРМИ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ПРИРОДОЗНАВСТВА	179
Трофимчук І. В., Козлюк О.А. ТЕАТАРАЛІЗОВАНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ЗАСІБ ЕМОЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	181
Умерова З. К. РАБОТА С ОДАРЕННЫМИ ДЕТЬМИ В ШКОЛЕ	183
Федорова І.А., Крижановська Т.І. АФЕКТИВНИЙ РОЗВИТОК УЧНЯ-ПІАНІСТА: ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ЗМІСТ ПОНЯТТЯ	184
Чернецька В.А., Лесняк Н.В. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ УЧНІВ	186
Черникова Н.Л., Горбатова Е.В. ВЫРАЗИТЕЛЬНЫЕ СРЕДСТВА РИСУНКОВ ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА	188
Чернишова В.І., Твердохліб І.А. МІСЦЕ ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕСТІВ У СУЧАСНОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ	189
Шворак Н.В., Іванова Л.І. УПРОВАДЖЕННЯ ІНТЕГРОВАНІХ УРОКІВ ЧИТАННЯ. МЕТОДИЧНИЙ АСПЕКТ ..	190
Шекель Н.М., Середюк Л.А. ДИСКУСІЯ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНИХ ВМІНЬ СТАРШОКЛАСНИКІВ У ПРОЦЕСІ ПРОВЕДЕННЯ ПОЗАКЛАСНОЇ РОБОТИ.....	192
Шелепа О.О., Маліновська Н. В. ОСОБЛИВОСТІ ЗАСВОЄННЯ СТРУКТУРИ ТЕКСТУ СТАРШИМИ ДОШКІЛЬНИКАМИ	194
Шроль Т.С. ПРОБЛЕМИ МЕДІАГРАМОТНОСТІ СТУДЕНТІВ В КОНТЕКСТІ ІКТ-ОСВІТИ	195
Юсенко Л.В., Захарчук З.О. ОСОБЛИВОСТІ ЧИТАННЯ КАЗОК	197
Чернявская Л. В., Никонова Л.Е. ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ ФОРМИРОВАНИЯ КУЛЬТУРЫ БЕЗОПАСНОСТИ У СТАРШИХ ДОШКОЛЬНИКОВ.....	199

Молодий психолог

Галабурда Л.О., Ямницький В.М. ТИПОЛОГІЯ ТА ФУНКЦІЇ ІМІДЖУ	201
Генсіцька-Антонюк Н.О. ГЕНДЕРНІ СТЕРЕОТИПИ В НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ.....	202
Синельников В.Б., Данилова Н.И. К ХАРАКТЕРИСТИКЕ ПРОЦЕССА ДЕЦЕНТРАЦИИ	203
Джеджеря О.В. ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНИХ ПЕРЕЖИВАНЬ СТУДЕНТІВ НА СТАДІЇ РАННЬОЇ ЗРІЛОСТІ	205
Кашка Э.А. ПСИХОЛОГИЧЕСКИЕ ОСОБЕННОСТИ ЦЕННОСТНО-СМЫСЛОВОЙ СФЕРЫ ИНТЕРНЕТ РОЛЕВИКОВ	206
Кукла С.М., Петренко О. Б. ПРОФЕСІЙНЕ САМОВИЗНАЧЕННЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ ТА ВПЛИВ ГЕНДЕРНИХ ВІДМІННОСТЕЙ НА ВИБІР ПРОФЕСІЇ	208
Lazo Maria Mihai, Briceag Silvia Sergei MOLDOVAN FAMILIES SYSTEM MARKED BY ECONOMIC MIGRATION.....	209
Станіславів Н. В., Петренко О. Б. ПСИХОЛОГІЯ ФЕНОМЕНУ ПЕРЕЖИВАННЯ САМОТНОСТІ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ.....	211
Суходол А.Ю., Рудюк О. В. ГЕНДЕРНІ ВІДМІННОСТІ У ФОРМУВАННІ ХАРАКТЕРУ СТАРШИХ ЮНАКІВ	212
Тищенко І.А., Петренко О.Б. РОЛЬ КАЗКИ І КАЗКОТЕРАПІЇ У РОБОТІ ПСИХОЛОГА З МОЛОДШИМИ ШКОЛЯРАМИ	213